

२
சிவமயம்

“மேன்மைகான் சைவநீதி விளங்குக ஒலகவிமல்லாம்”

மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய

திருவிவம்பாலை

(உரையுடன்)

உரை

அகலாங்கன்

வெளியீடு

ச. ஏ. இராமஸ்வாமி அறக்கட்டளை நீதியம்

12 - 12 - 2002

பிரேரணை, செல்லும் நீல வாய்மை

(சி. புதை - 2)

புதை

வினாக்கள்

2002 - 12 - 21

७

சிவமயம்

“மேன்மைகான் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய

நூலெழப்பாலை

(உரையுடன்)

உரை

அகளங்கள்

வெளியீடு

சி. ஏ. திராமஸ்வாமி அறக்கட்டளை நிதியம்

12 - 12 - 2002

நூல்

- திருவெம்பாவை (உரையுடன்)

உரை

அகளங்கன்

முதற்பதிப்பு

- 12 - 12 - 2002

வெளியீடு : சீ. ஏ. கிராமல்வாமி அறக்கட்டளை

அச்சுப்பதிவு : சுதன் அச்சகம் - வவனியா.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ் பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து”

(சிவபுராணம்)

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்பூரிந்தார் மாட்டு.

(குறள் - 05)

கடவுளின் உண்மைப் புகழை விரும்பி அன்பு செலுத்துகின்றவரிடம், அறியாமையால் வினையும் இருவகை வினையும் சேர்வதில்லை.

2002 - 12 - 25

சிவமயம்

ஆச்சியுரை

“மார்கழிந்ர் ஆடுவோம் வாரீர்”

கடவுள் கிரண்டு நிலைகளிலே கிருக்கிறார். ஒன்று சொருப நிலை, மற்றையது தடந்த நிலை. மாணிக்கவாசகர் திருப்பள்ளி எழுச்சியில் “பள்ளி எழுந்தருளாயே” என்கிறார். திடு ஏன்? கிறைவன் சொருப நிலையில் கிருந்து தடத்த நிலைக்கு வருவதையே குறிக்கிறது. கிறைவனை தூயில் எழுப்புவதா? கில்லை சொருப நிலையில் கிருந்து தடத்த நிலைக்கு கிறைவனை வரப்பன்னல் என்பதே. கிறைவன் பலபடி கிறங்கி அருள் பாலிப்புதாகும்.

திருவாசகத்தில் ஒரு சீறந்த பகுதிதான் திருவெம்பாவை. மாணிக்கவாசகரிடம் கிறைவன் திருவாசகத்தை கேட்டு எழுதிவிட்டு பின் “அன்பரே பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடும்” என்கிறார். பாவை என்ன திருவெம்பாவை தானே. அதனை சீறப்பித்து சொல்லி உள்ளார். மார்கழி மாதத்தில் கிதை பொருள் உணர்ந்து பாடுபவர் தம் பிறவிப்பினை அகலும் என்பர் பெரியோர்.

கித்திருவெம்பாவைப் பாடலை கும்மா பாடாமல் பொருள் உணர்ந்து பண்ணோடு ஒது வேண்டும். அதன்பெருமையை உணர்ந்த இந்துமாயன்ற தலைவர் சீ. ஏ. கிராமல்வாமி அவர்கள். தன் அறக்கட்டளை பணியின் நிமித்தம் கிதன் பொருளை தமிழ்மனி அகளங்கள் வாயிலாக உணரச் செய்து உங்களின் கைகளில் தவளவிட்டுள்ளார். ஆகவே கிவற்றை திருவெம்பா நாட்களில் ஒது ஆத்மாவின் தூயிலை நீக்கி கிறைவன் வலையில் வீழ்ந்து மார்கழி நீர் ஆடுவோம் வாரீர்.

பிரம்மஹி கி. பாலச்சந்திரக் குருக்கள்

தமிழருவியின் வாழ்த்துரை

சிவநெறிப் புரவலர் இயர்த்திரு. சீ. ஏ. இராமஸ்வாமி அவர்களின் அறக்கட்டளை முதலாவது வெளியீடாக, “திருவெம்பாவை மூலமும் உரையும்” வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மணிவாசகத்தை ஒதுவேர், பொருஞ்சனர்த்து ஒதுவேண்டும், இல்லையேல் அதனை எத்தனை முறை ஒத்தியும் பலன் இல்லை, “சொல்லிய பாட்டின் பொருஞ்சனர்த்து சொல்வார் செல்வார்” என்றார் பெருமான். “சொல்வார் செல்வார்” என்றாலில் நிறத்திப் பொருள் காணியும் மணிவாசகத்தை பொருஞ்சனர்த்து சொல்லவார். எல்லாச் செல்வங்களையும் பெறுவர் எனலாம்.

திருவெம்பாவை காலத்தில் இதை ஒதுவார் செல்வராகும், ஆற்மீகச் செல்வராக்கும் முயற்சியே இவ் உரைநாலின் வெளிவருகையாகும்.

“வெந்தழலும் நீராகும் வெள்ளைவும்பும் பெண்ணாகும் வந்தமத வேழமும் வணங்கிடுமே - சந்தமெழப் பாடுவார் உள்ளுருகிப் பாடும் தமிழிசைக்கு நீடுலகில் உண்டோ நீகர்”

என்பது அருளாளர் வாக்கு, உள்ளுருகிப் பாடுதல் பொருள் உணர்ந்தால் மட்டுமே கைவரும். அப்போது தான் அற்புதங்களும் நடக்கும்.

எனவே அவ்வகை கருதி, கைவத் தமிழ் தொண்டினை தன் வாழ்க்கை நோக்காக கொண்டிடாமும் பெரியார், அதனால் வவுனியா காணாத மணிவீழா கண்ட பெருந்தகை சிவநெறிப் புரவலர் அவர்களின் திருவெம்பாவை பொருஞ்சனர்த்து ஒதப்படல் வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் அவர் தம் அறக்கட்டளை வெளியீடாக இந்நால் வெளிவருவது காலத்தின் பொருத்தமுடைத்து.

பல உரைநால்களை வளம் செய்து அனுபவம் பெற்ற தமிழ்மணி அகளங்கள் அவர்கள் எழுதும் அரிய உரையுடன் இம்முயற்சி மேலும் சிறக்கிறது. எனவே இந்நால் பெற்று பொருஞ்சனர்த்து பாடிப் பரவசிப்போர் பாக்கியவான்கள்.

தமிழருவி த. சிவகுமாரன் B. A (Hons)

சிவமயம்

வெளியீட்டுரை

ஆண்டாண்டு காலமாக ஆலயங்களில் வருடந்தோறும் மார்க்கழி மாதத்தில் திருவெம்பாவைப் பாடல்களைப் பக்தர்கள் பாடி வருகிறார்கள். சுவை மிகுந்த, பொருள் நிறைந்த கிந்தப் பாடல்களை, பொருள் மறிந்து பாடுவது அவசியம் என்பதனால் திருவெம்பாவைப் பாடல்களுக்கு உரையுடன் கூடிய ஓர் பதிப்பை வெளியீட்டு சிவனடியார்களுக்குத் துணையுரிய வேண்டும் என்று கருதி, வவுனியாவின் சீறந்த தமிழ் அறிஞரான தமிழ்மணி அகளங்கள் அவர்களின் உதவியுடன் தயாரிக்கப்பட்டு கிந்நால் வெளிவருகின்றது. மாணிக்கவாசகர் “பொருளறந்து சொல்லுவார். செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்” என்றவாறு - அவரது கருத்தையே கொண்டு, கிந்நால் வெளிவருகிறது. கிறைவன் துணை நிற்க பக்தர்களுக்குப் பயன்தர. சிவனுக்குக் காணிக்கை யாக்குகிறோம்.

சி. ஏ. இராமஸ்வாமி

முன் ஞான

திருவெம்பாவை என்பது கண்பிப்பெண்கள் அதிகாலையில் ஒருவரை ஒருவர் துயிலெழுப்பி மார்க்கி நீராடும் வரலாற்றினைக் கொண்டது.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவன்னாமலையில் இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள கண்பிப்பெண்களின் “பாவை நோன்பையும்”, ஒவ்வொரு வீட்டாகப் பெண்கள் சென்று மற்றவர்களை அழைப்பதையும், அதிகாலை நீராடலையும் கண்டு, அவர்களின் உரையாடலாகவும், வேண்டுதலாகவும், வழிபாடாகவும் இப்பாடல்களைப் பாடினார் என்ற திருவாதவர்கள் புராணம் சொல்கிறது.

மாதர்காள் மாதவரல்லாம் மார்க்கிறித் தின்கள்தன்னில்
ஆதிரையுள் ஈரைந்தே ஆகிய தினங்கள் தம்மில்
மேதகு மதைகள் தோறும் சமூகத்து திருவ்விழவதான
போதுகிலீர் தம்மிற்கூடு புன்றதப்பு ஆடல் செய்வார்.

(திரு.திருவம்பலச்சரு - 40)

மார்க்கி மாதத்தில் வரும் திருவாதிரை நட்சத்திர நாளை இறுதி நாளாகக் கொண்டு, அதற்கு முன்னான பத்து நாட்களும் பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் துயிலெழுப்பி நீராடச் சென்ற காட்சியையே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடினார் என்பதை மேற்குறித்த பாடலும்,

அன்னவர் இயல்வுகள்டார். ஆங்கவர் புகள்றதாக
மன்னிய திருவெம்பாவை வாசகம் பேசி.....

எனவரும் அடுத்த பாடல் அடிகளும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இப்பாடல்கள் திருவன்னாமலையில் அருளிச் செய்யப்பட்டன என்பது கடவுள் மாழுனிவர் பாடிய திருவாதவர்கள் புராணத்தாலும் திருவெம்பாவைப் பாடல்களில் வரும் பின்வரும் அடிகளாலும் அறிய முடிகிறது.

“ஆதியம் அந்தழும் கில்லா அரும்பெருஞ் சோந்தியை”

“மாலறியா நாஸ்முகழும் கானா மலையினை....”

“பாதாளம் ஏறிதும்கீற் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைழுதியும் எல்லாப் பொருள் மூடவே....”

“அன்னா மலையான் அந்தக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விள்ளோர்....”

திருவெம்பாவை போன்ற பிரபந்தங்கள் மிகவும் பழைய வாய்ந்தன. அவை “பாவைப்பாட்டு” என அழைக்கப்பட்டன. இப்பாடல்களின் இறுதிதோறும் ‘எம்பாவாய்’ எனவருவதால், திரு என்ற சிற்பு அடைமொழியோடு ‘திருஎம்பாவாய்’ என வழங்கி வந்து திருவெம்பாவையாயிற்று என்பர்.

பாடலின் இறுதியில் “ஏல்லூர் எம்பாவாய்” எனவருவது இப்பாடல் மரபாதலின் அதற்கு இங்கு உரை எழுதப்படவில்லை. ஏல்லூர் என்பதை அசைச் சொற்களாகக்

கருதியும், ‘பாவாய்’ என்பது பாவைப் பாட்டுக்குரிய மரபு என்பது கருதியும் இவ்வாறு உரை எழுதப்படாது விடப்பட்டுள்ளது.

‘பாவாய்’ என்பது பெண்ணை விளித்ததாக இப்பாடல்கள் மூலம் செல்ல முடியாதிருப்பதும் கவனிக் கத்தக்கது. இவ் வுரைகளில் ‘பாவாய்’ என்பதை விளித்தலாகக் கொள்ளவில்லை.

ஏல் ஓர் என்பவற்றுக்கும், ‘எம்பாவாய்’ என்பதற்கும் சேர்த்து உரை வகுப்பாரும் இளர். ஏல் - ஏற்றுக்கொள். ஓர் - ஆராய்ந்து பார். எம்பாவாய் - எமது பெண்ணை என அவ்வரை அமையும். ‘ஏல்லூர் எம்பாவாய்’ என்பது பொருள் பொதிந்த சொற்றிதாட்டாரே ஆயிரும் இங்கு மரபு அடிப்படையில் வந்ததாகக் கொள்தலே பொருந்துகின்றது. ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவையும் இத்தன்மைத்தே. யாப்பருங்கலச் சூத்திரவிருத்தி உரையுள்ளும் ‘ஏலோரெம்பாவாய்’ பற்றி வருகின்றது.

“ஸல்லீனுஞ்சுறு உறங்காஸல் மன்றுபரி பாகர்ஶருங்
செலமுழுக வருகவவனச் செர்பல் திருவெம்பாவை”

என்பதைக் கொண்டு இது மலதிருளில் மூழ்கி உறங்குகின்ற அதன்மாக்களைத் தட்டி எழுப்பி மலைப் பாகத்தைத் தரவல்ல சீவபெருமானின் அருளிலே மூழுக வரும்படி அழைப்பது திருவெம்பாவை எனக் கொண்டு இத் திருவெம்பாவைக்குத் தத்துவ விளக்கம் எழுதுவாருமென்டு.

ஓன்பது சக்திகளும் ஒருவரை ஒருவர் முறையே துயிலெழுப்புவதாகவும், பின் எல்லோரும் கூடி இறைவனை வாழ்த்துவதாகவும், தங்கள் தேவைகளை முறையிடுவதாகவும் இப்பாடல்கள் அமைந்தன. எனச் சீலர் தத்துவ விளக்கமுரைக்கிறார்கள்.

நவசக்திகளை அம்பிகை, கணாம்பிகை, கெளரி, கங்கை, உடைம, பராசக்தி, அந்தசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி என்ற உரைப்பர். மனோன்மணி, சர்வபூத தமனியையும், சர்வபூததமனி பெலப் பிரமதனியையும், பெலப் பிரமதனி, பெலவிகரணியையும், பெலவிகரணி, காளியையும், காளி, இரவுத்திரியையும், இரவுத்திரி சேட்டையையும், சேட்டை வாழையையும், வாழை சிவக்தியையும் துயிலெழுப்புவதாகச் சிலர் உரை எழுதுகிறார்கள்.

இதில் எட்டுப் பாடல்கள் துயிலெழுப்புவதாக அமைகின்றன. ஏனையவை அனைவரும் சேர்ந்து பாடுவதாக அமைகின்றன.

ஓன்பதாவது பாடலில் அனைவரும் சேர்ந்து

“உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன் சீரஷோய்

உன் சித்யார் தாஸ்பனிவோம், ஆங்கு சவர்க்கே பாந்காவோம்
அன்னவரே எம் கணவர் ஆவார், சவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய் பணி செய்வோம்....”

எனப் பாடுவதும், பதிலானப்பதாம் பாடலில் “எம்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோன் சேர்க்” எனப் பாடுவதும் இப்பாடல்களில் நவசக்திகளைச் சம்பந்தப்படுத்தத் தேவையில்லை என்பதை எனக்கு உணர்த்துகின்றன. அதனால் அவ்வகை விளக்கத்தை நான் எழுதவில்லை.

கோருலப் பெண்கள் ஆயர்பாடியில் மார்க்கி மாதத்தில் கார்த்திகாயினி நோன்பு நோற்றுதையும் இதேபோல அதிகாலை நீராடிய செய்தியையும் வைத்துக்

கொண்டு, இதற்கும் அத்தகைய விளக்கம் கொடுப்பது அவசியமற்றது. மாணிக்கவாசகரைப் பொறுத்தமட்டவும், கைவர்களாகிய எம்மைப் பொறுத்த மட்டவும் சிவபெருமானே முழுமதற் பரம்பாருள். எனவே அவரைக் குறித்தே பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

“பாரோராகு கால் வந் தனையான் விண் னை ரகரத் தான் பணியாள்” எனவரும் பதினெந்தாம் பாடல் வரியை நோக்க உண்மை புலனாகும். அதனால் சக்தியை விடுத்து சிவபெருமானுக்கு முதன்மை கொடுத்தே இவ்வரை வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

புலியூர்க்கேசிக்கன், சட்டப் பேராசிரியர் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, சங்கநாற் செல்வர் பண்டிதமணி சு. அருளம்பலவனார், பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன், சுவாமி சித்பவாநந்தர். ஆகீய மாறுபட்ட ஜூரது திருவெம்பாவை உரைகளையும் விளக்கவுரைகளையும் ஆராய்ந்து என் சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரையில் இவ்வரையை நான் வகுத்துள்ளேன்.

எனது அறத்திக்குடி உரை, கொன்றைவேந்தன் உரை, முதுரை உரை, நல்வழி உரை, சிவபூராணம் உரை, என்பவற்றையும் நாமறிந்த நாவலர், பன்னிரு திருமுறை அறிமுகம், ஆகீய நூல்களையும் இந்து மாமன்ற வெளியிடாகவும், வெற்றிவேற்றை உரையைத் தனது மணிவிழா நினைவாகவும் வெளியிட்ட வவுனியா இந்து மாமன்றத் தலைவரும், பிரபல சமூக சேவையாளரும், கொடை வள்ளுவுமாகிய சிவதெறிப் புரவலர் சி. ஏ. இராமஸ்வாமி ஜூயா அவர்கள் இந்நாலைத் தனது அறக்கட்டளை நிதியம் மூலம் வெளியிடுகிறார்.

1330 திருக்குறுட் பாக்களையும் மனனஞ் செய்து ஒப்புவிப்பவர்களுக்கு 10000 ரூபா பரிசுத்தாகத் தனது அறக்கட்டளை மூலம் அறிவித்த அவர், எனது திருவெம்பாவை உரை நாலை பெருவிருப்போடு வெளியிடுவது நிறைந்த மனமகிழ்வைத் தருகின்றது.

அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கவே இந்நால் என்னால் எழுதப்பட்டது. அதனால் என்னை எழுதத் தாண்டி இந்நாலை வெளியிடும் அவருக்கும், ஆகீயுரை வழங்கிய வவுனியா கந்தகவாமி கோவில் பிரதம குருக்கள் பிரம்மநீ இ. பாலச்சந்திரக் குருக்கள் ஜூயா அவர்களுக்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய தமிழருவி த. சிவகுமாரன் அவர்களுக்கும் என நன்றிகள்.

சிவபெருமான் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளிடம் “பாவைபாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடுக” எனக் கேட்டார் என்ற பெரியோர்கள். எனவே பாவை (திருவெம்பாவை) சிவபெருமானுக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. பாவைபாடிய வாய் பெருமை பெறுகிறது. வாய்க்கு அத்தகைய பெருமை வாய்க்க இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்நாலை எழுத திருவாசக ஆராய்ச்சி உரை நால்கள் பலவற்றைத் தந்துதவிய முன்னாள் தொலைத்தொடர்புப் பொறியியலாளர் திரு. க. த. பாலசுப்பிரமணியம் ஜூயா அவர்களுக்கும், இந்நாலை மிகவும் விடைவாக, அழகாக அச்சிட்டுத் தந்த வவுனியா குதன் அச்சகக்ததார்க்கும் என் நன்றிகள்.

“மேன்மைகாள் சைவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

90, தீருநாவற் குளம்,
வவுனியா.

12 - 12 - 2002

- 08 -

உங்கள்
அகனங்கள்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
திருவன்னாமலையில் அருளிய

திருவெம்பாவை

சக்தியை வியந்தது
(வெண்டளையால் வந்த இயற்றவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா)
திருச் சிற்றம்பலம்

01) ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண் மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நீன்செவிதான் மாதேவன் வார்க்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய் வீதிவாய்க் கேட்டவுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம் மறந்து போதார் அமரியின் மேல் நின்றும் புரண்டுகிங்குன் ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள்ளன் ஜேனன் ஜே சதேந் தோழி பரிசுலோர் எம்பாவாய்.

(துயிலெழுப்பியவர்கள் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :-

ஓளிபொருந்திய அகன்ற கண்களையுடைய பெண் ஜே! முதலும் முடிவும் இல்லாத அரிய பெரிய ஓளிவடிவினாகிய இறைவனை நாங்கள் புகழ்ந்து பாடிய வாழ்த்துப் பாடலைக் கேட்டும் உறங்குகின்றாயோ. அல்லது உனது செவிகள் கேட்கும் தன்மையில்லாத வலிய செவிகளோ.

மகாதேவனாகிய சிவபெருமானது நீண்ட வீரக்கழல்கள் பொருந்திய திருவடிகளை நாம் வாழ்த் திப் பாடிய வாழ்த்தொலியானது சென்று தெருவினிடத்திலே கேட்ட. அளவிலே ஒருத் தி விம்மிவிம்மி அழுது தன்னிலை மறந்து, மலர்கள் நிறைந்த படுக்கை மேலிருந்து கீழே விழுந்து புரண்டு, இவ்விதமாக யாதொன்றுஞ் செய்ய இயலாதவளாய்ப் பக்திப் பரவச நிலையடைந்து கிடந்தாள்.

இதுவல்லவோ உண்மையான பக்தி நிலை. இதை எப்படிச் சொல்லி விளக்க. அப்படியிருக்க எமது தோழியாகிய உனது தன்மை நித்திரையில் விருப்புற்றது போலல்லவா இருக்கிறது. இப்படியா உன் நிலை இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பு :- வாட்டாங்கண் - வாள் தடம் கண், போதார் - போது ஆர் சிவபெருமானை வாழ்த்தி உன் வீட்டு வாசலிலே வந்து நின்று உரத்துப் பாடுகின்றோம். உனக்குக் கேட்கவில்லையா? அல்லது உன் காதுகள் கேட்கும் சக்தியை இழந்து விட்டனவா? அல்லது நித்திரையில் உனக்குள்ள விருப்பு இறைவன் மேலுள்ள விருப்பிலும் அதிகமா? எனக் கேட்பது போலப் பாடும் பெண்கள், இன்னொரு பெண்ணின் நிலையை அழகாகச் சொல்கிறார்கள்.

அந்தப் பெண்ணின் வீட்டு வாசலை அடைவதற்கு முன்பாகவே, தெருவில் நாம் சிவபெருமானை வாழ்த்திப் பாடிவர, அந்த வாழ்த்தொலியைக் கேட்டு அவள் பரவச நிலையை அடைந்து விட்டாள். அவளின் பக்தி முதிர்ச்சி வியப்பானது. ஆனால் எமது தோழியாகிய உன் நிலையோ துயிலில் பற்றுள்ளது போவிருக்கிறதே.

“யாம் பாடக் கேட்டேயும்” எனப் பாடுவதால் நித்திரையாகக் கிடந்த பெண்ணுக்குத் தமது பாடல் கேட்கிறுக்கும். கேட்காமலிருக்க முடியாது. தெருவில் பாடும் போதே வீட்டுக்குள் கேட்டு விடுகிறது. அதனால் கேட்ட பின்னும் துயில்கின்றாயே என நயம்படச் சொல்கிறார்கள்.

கேட்காதிருந்தால் செவி, வன் செவி. கேட்கும் தன்மையிழந்த செவியோ என்றும், கண், தடங்கண், விசாலமான கண். கண்ணின் சுகத்திற்காக நித்திரையில் பற்று வைத்தாயோ என்றும், வாள், தடங்கண் என்பதில் வரும் வாள் என்பது ஒளியைக் குறித்து நிற்பதால் ஒளி பொருந்திய கண்ணை முடி நித்திரை செய்யலாமா என்றும் கேட்பதாகச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

வீதியில் பாடியதைக் கேட்ட பெண்ணின் நிலையைத் தான் நீ அடையாது போனாலும் உடனடியாக எழுந் து வந்திருக்கலாமே. எமது தோழியாக இருந்தும் உன் நிலை எம் நிலையிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கிறதே எனப் பொருள் கொள்ளும்படி அமைந்திருக்கிறது.

போதார் அமளியின் மேல் - மலர்கள் நிறைந்த படுக்கையில் நித்திரை செய்வது நித்திரைச் சுகத்தைக் குறித்தது. அச்சுக்கத்தை விட்டும் நீங்கிப் புரண்டு விழுந்து பக்திப் பரவச நிலையை ஒரு பெண் அடைந்ததாகச் சொல்வதை, உலக போகங்களில் மயங்கி மகிழ்ந்திருக்கும் ஆன்மா, ஆண்டவனின் திருநாமத்தைக் கேட்ட அளவில் அவற்றைத் துறந்து ஆனந்த நிலையை அடையவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லப்படுவதாகக் கொள்ளலாம்.

02) பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல்நாம் பேசும்போது எப்போதுமிப் போதார் அமளிக்கே நேசமும் வைத்தனன்யோ நேரிழையாய். நேரிழையீர். சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி ஏசம் இடம்சதோ விண்ணேர்கள் ஏத்துதற்குக் கூசம் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளுந் தேசன் சீவலோகன் தீல்லைச்சிற் ரம்பலத்துள் சுசனார்க்கு அன்பார்யாம் ஆர்ஜலோர் எம்பாவாய் (துயிலெழுப்பியவர்களும், துயிலுணர்ந்த பெண்ணும் உரையாடுவதாக அமைந்துள்ளது)

உரை :- “செப்பமான ஆபரணங்களை அணிகின்ற பெண் ணே! நாம் இரவும் பகலும் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுதெல்லாம் நீ என்னுடைய பற்றுதல் யாவும் பரஞ்சோதியாக விளங்கும் சிவபெருமான் மேலேயே உள்ளது என்பாய். இப்பொழுது இந்தப் பூ நிறைந்த படுக்கையிலே பற்று வைத்து விட்டாயோ”

“செப்பமான ஆபரணங்களை அணியும் பெண்களே! சீசி இத்தகைய அற்பமான பேச்சுக்களைப் பேசி விளையாடி என்னை ஏனாக ஏசம் காலமும் இடமும் இதுவல்ல. நாம் யார். தேவர்களே வழிபடுவதற்குக் கிட்டாத தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை நாம் வழிபடத் தந்தருள வந்தருளும், பிரகாசம் மிக கவனும், சிவலோகத் தில் வாழ் பவனும், தில் லைச் சிற்றும்பலத்துள் திருநடனம் செய்யவனுமான சிவபெருமான் மேல் அன்பு பொருந்தியவர்கள் அல்லவா”

குறிப்பு :- இவு பகலாக நாம் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுதெல்லாம் “என்னுடைய பற்றுதல் யாவும் பரஞ்சோதியாக விளங்கும் சிவபெருமான் மேலேயே உள்ளது” என்பாய் என “பாசம் பரஞ்சோதிக்கென்பாய் இராப்பகல் நாம் பேசும் போதெப்போது” என்பதற்கு உரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

இதை இன்னொரு விதமாகவும் காண்போம். நாம் பேசும் போது “இரவும் பகலும் என் பற்றுதல் யாவும் பரஞ்சோதியாகிய சிவபெருமான் மேலேயே உள்ளது” என்பாய். அப்படியென்றால் இப்போது - இப்பொழுது, எப்போது - எப்பொழுது. இது இரவும் பகலுமற்ற பொழுதா, அதனால் தான் உன் பற்றுதலை நித்திரையில் ஆர்வம் தரும் படுக்கையில் வைத்தாயோ. (ஆர் அமளி - ஆர்வந்தரும் படுக்கை) என நயமாகவும் காணலாம்.

இதேபொருளில் பின்வருமாறும் பிரித்து நயம் கண்டு மகிழலாம். இராப்பகல் பாசம் பரஞ்சோதிக்கென்பாய். நாம் பேசும்போது எப்போது. அதாவது எனது பற்றுதல் இரவும் பகலும் பரஞ்சோதியாகிய சிவபெருமான் மேலேயே உள்ளது என்பாய்.

அப்படியென்றால் நாம் பேசுகின்ற இப்பொழுது இரவும் பகலும் அற்றபொழுதா அது எப்பொழுது.

தேவர்களே, சிவபெருமானது பாதங்களை வழிபடக் கூகிறார்கள். தம் அன்புப் போதாமை அறிந்து அவர்களே கூச, சிவபெருமானோ தம் மலப்பாதங்களை எம் வழிபாட்டுக்காகத் தந்தருள வந்தருளுகின்றான் என்றால் சிவபெருமான் எம்மேல் வைத்த கருணையின் அளவுதான் என்னே.

தமது பக்தி போதாதிருந்தாலும் இறைவனின் கருணை பொங்கி வருவதைச் சொல்லும் சிறப்பு நயக்கத்தக்கது. “விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக் கூகம் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும் .....” “சனார்க்கு அன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்” என்பதற்கு யாம் ஆர். சனார்க்கு அன்பர் அல்லவா” எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கு சனார்க்கு யாம் அன்பர். வேறுயார் எம்மளவு அன்பு கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் எனப் பெருமைப் படுவதாகக் கொள்ளினும் பொருந்தும் “சனார்க்கு அன்பார்யாம்” எனபது சனன் மேலே அன்புபொருந்தியவர்கள் நாங்கள் எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

- 03) முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்து எதிர்எழுந்துள்ளன அத்தன் அருந்தன் அமுதன்ன்று அன்னுறித் தீத்திக்கப் பேசுவாய் வந்துஇன் கடைத்திறவாய் பத்துடையீர் சுசன் பழுஅடியீர் பாங்குடையீர் புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ சீத்தம் அழிக்யார் பாடாரோ நஞ்சிவனை இத்தனையும் வேண்டும் எம்குருலோர் எம்பாவாய்.

(உரையாடலாக அமைந்துள்ளது)

உரை :- “முத்துப் போன்ற வெள்ளை நிறமான பற்களையுடைய பெண்ணே! வழமையாக எல்லார்க்கும் முன் துயில் நீங்கி எழுந்து எதிர் வந்து, என் தந்தை, என் ஆனந்தத்துக்குரியவன், என் அமுதமானவன் என்று வாயூறி இனிக்கும்படி பேசுவாய். அத்தகையவளாகிய நீ இன்று உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய் எழுந்து வந்து உன் வாசந்ததவைத் திறப்பாயாக”.

“பக்தி நிறைந்தவர்களே! சிவபெருமானது நீண்ட கால அடியார்களே! தோழுமைக்குரிய பண்பு கொண்டவர்களே! புதிய அடியவளான என்போன்றோரின் குற்றத்தை நீக்கி எங்களை உங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டால் அது தீயதாகுமோ”.

“நீ சிவபெருமான் மேலே அன்புடையவளாக இருப்பது என்ன ஏமாற் றோ. உனது அன்பின் ஆழத்தை நாம் அறியமாட்டோமோ. உன்னைப் போன்ற மனத் தூயமை

கொண்டவர்கள் நம் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடமாட்டாரோ. எனவே நீயும் எம்மோடு சேர்ந்து சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடவேண்டும். அதுவே எமக்கு இப்போது வேண்டும்”

குறிப்பு :- அள்ளுறி - வாயூறி, கடை - வாயில், பத்து - பற்று.

பத்துடையீர் என்பது பற்றுடையீர் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. எதுகை நோக்கி பற்று பத்தாகியது என்பர். இருப்பினும் அடியார்கள் பத்துச் சிறப்புப் பண்புகளைக் கொண்டவர்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பாங்கு என்பதற்கு ஒழுங்கு, மேன்மை எனச் சிலர் பொருள் கொள்கின்றனர். இங்கு “தோழுமைக் குரிய பண்பு” எனப் பொருள் கொள்வது பொருத் தமாகின்றது. பாங்கன், பாங்கி என்ற சொற் கள் நோக்கத்தக்கன.

தோழுமைக் குரிய நற்பண்பு கொண்டவர்களாதலால் என்குற்றும் பொறுத்து சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் எனப்பொருள் கொள்வது சிறப்பானது.

“இத்தனையும் வேண்டும்” என்பதற்கு துயிலுணர்ந்த பெண் தள்ளைத் தாழ்த்தி துயிலுணர்த்தியவர்களை உயர்த்திக் கூறியதால், துயிலுணர்ந்தவளின் பக்தி வைராக்கியத்தை, பக்தி ஆழத்தை அறிந்திருந்த பெண்கள் வருந்திக் கூறுவதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். நல்ல பதிலை தந்தாய் என்பதுபோல எடுக்கலாம். உன் பக்தியையும், செயற்பாட்டையும் பற்றிக் கூறிய எமக்கு இது வேணும் என்பதாக அமையும்.

- 04) ஓண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின் றோ. வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ. எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும் கண்ணைத் துயின்றுவிவமே காலத்தைப் போக்காதே. விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளை கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடுக் கசிந்துஇள்ளம் உண்ணைக்கு நின்றுக யாமாட்டோம் நீயேவந்து எண்ணிக் குறையில் துயில்றலோர் எம்பாவாய்.

(உரையாடலாக அமைந்துள்ளது)

உரை :- “ஓளிபொருந்திய முத்துப் போன்ற பற்களையுடைய பெண்ணே! உனக்கு இன்னமும் விழயில்லையோ”.

“அழகிய கிளிபோலும் மொழிபேசும் பெண்கள் யாவரும் வந்துவிட்டனரோ”.

“யாவரும் வந்து விட்டார்களா இல்லையா என்பதை எண்ணி முடித்து உள்ளபடி சொல்லுவோம். ஆனால் அதுவரையில்

திருவெம்பாவை
நீ கண்ணே முடித்துயின்று காலத்தே வீணாகப் போக்காதே.
விண்ணுலகத்தவர்க்கு ஒப்பற்ற அமுதம் போலவானை,
வேதத்திற் சொல்லப்படுகின்ற மேலான பரம்பொருளை, கண்ணுக்கு
இனிமையாக இருப்பவனைப்பாடி, மனம் கசிந்து, நெகிழ்ந்து
உருகிப் போகும் நிலையிலுள்ளதால், எம்மால் அதை விடுத்து
எண்ணிக் கொண்டு நிற்க முடியாது. அதனால் யாம் மாட்டோம்.
நீயே எழுந்து வந்து எண்ணிப் பார்த்து, குறைந்தால் சென்று
குறை நித்திரையைக் கொள்வாய்”

குறிப்பு - ஒன் ணித்தில நகை - ஒள் நித்தில நகை. ஒளி பொருந்திய
முத்துப் போன்ற பற்கள்.

யாவரும் வந்துவிட்டனரா அல்லது சிலர் வர இருக்கிறார்களா
என்பதை. எண்ணிக் கணக்கிடுகிற அவ்வளவு பொழுதும்
சிவபெருமானை வணங்காத, வாழ்த்திப்பாடாத அவப்பொழுது
என்பதால் யாம் மாட்டோம் எனப் பெண்கள் கூறுகிறார்கள்.

“விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப் பொருளை
கண்ணுக்கினியானைப் பாடி மனம் கசிந்து உள்ளம் நெகிழ்ந்து
உருகுகின்ற நிலையில் இருக்கும் எம்மால் எண்ணிக்கை சரியாக
எடுக்க முடியாது எண்ணமுடியாது. அதனால் யாம் மாட்டோம்.

அந்நிலையடையாத உள்ளால் தான் எண்ண முடியும்.
எனவே நீயே வந்து எண்ணிப்பார்”. எனக் கூறுவது மிகவும்
நயமானது. அந்தப் பொழுது ஆண்டவனை எண்ணுகின்ற
பொழுதேயன்றி அடியவரை எண்ணுகின்ற பொழுதல்ல.

05) மால் அறியா நான் முகனும் காணா மலையினைநாம்
போலவிவோம் என்றுள் பொக்கங்க் கோபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறி கடைத்திறவாய்
குலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஅதுட் கொண்ட்ருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேன்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குறலி பரிசுரோர் எம்பாவாய்

(துயிலெழுப்பியவர்கள் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- “திருமாலினாலும் நான் முகனினாலும் அடி முடி
அறியப்படாத அருணாசல மலையாக நின்ற சிவபெருமானை,
நாங்களா அறியும் தகுதி படைத்தோம்” என்று பணிவாகப்
பேசுவது போல் பொய்மொழிகளையே பேசும், பாலூறும் தேனும்
போல் இனிய சொங்கள் ஊறிவரும் வாயையுடைய வஞ்சகி!
உன் வாசந் கதவைத் திறவாய்.

மண்ணும் விண்ணும் ஏனைய உலகமும் அறிவுதற்கியவன்று
திருவிடுவத்தையும், ஆட்கொண்ட்ருள் தகுதியற்றவர்களாகிய
நம்மையும் ஆட்கொண்ட்ருளி, நம் குற்றத்தைப் பொறுத்தருஞும்.
பெரும் குணத்தையும் பாடி, சிவனே என்று அடைக்கலம்
வேண்டி முறையிட்டுச் சத்தமிட்டாலும், நீ துயில் உணர்கிறாய்
இல்லை. நாம் சொல்வதை உணர்கிறாயுமில்லை. மயிர்ச்சாந்தனிந்த
கூந்தலையுடைய பெண்ணே! உன் தன்மை இப்படி இருக்கிறதே.

குறிப்பு :- பொக்கங்கள் - பொய்கள், படிறி - வஞ்சகி. கோதாட்டும் -
குற்றங்களிலிருந்து நீக்கும்.

‘நாம் போலவிவோம்’ என்பதை நாம் அறிவோம் போலும்
எனமாற்றி, நம்மால் அறியமுடியாது எனப் பணிவாகப் பேசியதாக
உரை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மாறாக நாம் அறிவோம்
என்று உரை வகுப்பாருமோர். நாம் அறிவோம் என்று கூறியதால்
அவள் வாய் பாலூற் தேனும் ஊறுகின்ற வாயாயிற்று. ஆனால்
அவள் அதற்குரிய முயற் சியில் இறங் காததால் அவள்
வார்த்தைகள் பொய்களாயிற்று. அவளும் வாக்கும் செயலும்
வேறுபட்டதால் வஞ்சகியானாள்.

நம் மால் அறியமுடியாது என்று பணிவாகப் பேசி
சிவபெருமானது பெருமையை உயர்த்திக் கூறியதால் அவளது
வாய் பாலூற் தேனும் ஊறுகின்ற வாயாயிற்று. சிவபெருமானை
அறிவுதற்கு இன்னும் அன்பு வேண்டுமென்று உணர்ந்திருந்தும்
அதற்குரிய நேரத் தில் துயில்வதால் அவள் வார்த்தைகள்
பொய்களாயின. அவளும் வஞ்சகியானாள். இப்படி இருவகையிலும்
அருமையாகப் பொருள் கொள்ளலாம்.

“உணராய் உணராய் காண்” என்பது துயிலுணராய்.
நாம் சொல்வதையும் உணராய் என உரை வகுக்கப்பட்டுள்ளது.
இதனை துயிலுணராய், இப்போது துயிலுணராவிட்டால் இனி
ஒருபோதும் விழித்துக் கொள்ளமாட்டாய் எனவும் நயம் காணலாம்.
ஏனெனில் சிவனே சிவனே என்று இட்ட ஒலத்துக் கே
துயிலெழவில்லையே.

06) மானேநீ வென்னலை நாளைவந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றவும் நாணாமே
போன திசைபகராய். இன்னம் புலர்ந்தின் ரோ.
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந்து எம்மைத் தலையளித்துஅதுட் கொண்ட்ருஞும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குடுன் வாய்த்திறவாய்
இனை உருகாய். உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடுஏலோர் எம்பாவாய்.

(துயிலெழுப்பியவர்கள் கூற்றாக அமைந்தது)

திருவெம்பாவை
உரை :- மான் போன்ற மருண்ட நோக்கினையுடையவேளே! “நாளை வந்து உங்களை நானே எழுப்புவேன்” என்று நேற்று நீ கூறினாயே, நீ கூறிய அந்த வார் த தைகள் போன திசையையாவது கூறுமாட்டாயா. வெட்கமில்லாமல் தூங்குகின்றாயே. உங்கு இன்னும் விடியவில்லையா. ஆகாயம், மண், வேறுலகம் யாவற்றாலும் அறியப்படுத்தஞ்கு அரியவனான சிவபெருமான் தானே வலியவந்து எம்மைத் தம் தலையாய அன்பு செலுத்தி ஆட்கொண்டிருளினான்.

அவனது மேன்மை மிக்க நீண்ட வீரக்கழல் அனிந்த பாதங்களைப் பாடி வந்தவர்களாகிய எமக்கு உன்வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை கூறுமாட்டாயா. நாம் பாடும் சிவபெருமானின் புகழ்ப் பாடல் கேட்டு உடல் உருகுகிறாய் இல்லை. உங்கும் உன்னோடு சேர்ந்த எமக்கும், ஏனையவர்க்கும் நன்மை பெருக நம் சிவபெருமானைப் பாடுவோமாக.

குறிப்பு :- நென்னல் - நேற்று, தலையனி - தலையாய அன்பு.

வீட்டு வாசலைத் திறவாது போனாலும் வாயையாவது திறந்து பதில்சொல்லு எனக் கேட்பது இப்பாடல். வான், நிலன், பிற என்பவை ஆகுபெயராகி வந்தன. வான் - வானிலுள்ளோரையும், நிலன் - நிலத் தில் உள் ளோரையும், பிற - பிற உலகங்களிலுள்ளோரையும் குறித்தது.

07) அன்னை இவையுஞ் சிலவேர பலஅமரர்

உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்த்திறப்பாய்
 தென்னா என்னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென்று எல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
 வன்னென்கப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியல்
 என்னை துயிலின் பரிசுஞ்சோர் எம்பாவாய்.

(துயிலெழுப்பியவர்களின் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- தாயே! உன்னிடத்து இத்தீய இயல்புகள் சிலவும் இருக்கின்றனவோ. பல தேவர்களாலும் நினைத்தந்து அறியவனும், ஒப்பற்ற தனியொருவனும், பெரும் புகழை உடையவனுமாகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலிலே ஒலிக்கின்ற சின்னம் முதலிய ஊது கருவிகளின் ஒலியைக் கேட்ட அளவிலே ‘சிவ’ ‘சிவ’ என்று வாய் திறந்து கூறுவாய்.

‘தென்னா’ என்று மற்றவர்கள் கூறுகின்ற அளவிலே தீயிலிட்ட மெழுகைப் போல உருகுவாய். இப்படிப்பட்ட இயல்பு கொண்ட நீ இப்பொழுது, என் ஆன்மாவின் தலைவனாகிய சிவபெருமானை, என் அரசன், இனிய அழுதமானவன் என்று நாமெல் ஓலரும் உன் வீட்டு வாசலில் நின்று உங்குக் கேட்கும்படி தனித்தனியாய்ச் சொல்லித் துதித்தோமே. அது உங்குக் கேட்கவில்லையா. இன்னும் நித்திரை செய்கின்றாயோ. பக்தி உணர்வினால் உருகிப் போகும் தன்மையில்லாத வலிய மனத்தையுடைய அறிவிலிகள் போல வீணே கிடக்கின்றாயே. உனது நித்திரையின் தன்மை மிகவும் வியப்பானதே.

குறிப்பு :- என்னானை - என் ஆன் ஜி சின்னங்கள் என்பது சங்கு தாரை முதலிய விடியற் கால இசைக்கருவிகள். நாகசின்னம் எனக் கொள்ளல் பொருந்தா. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் காலத்து நாகசின்னம் (நாதஸ்வரம்) இருந்ததா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

சின்னம் - சிவ சின்னம். இதில் திரீவைந் தெழுத்து மந்திரம் ஒன்று. “சின்னங்கள் கேட்ப” என்பதற்கு “மந்திர ஒலியைக் கேட்ட மாத்திரத்தே” எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தென்னன் என்பது சிவபெருமானுக்கு ஒரு பெயர். “தென்னன் பெருந்துறையான்” என மணிவாசகப் பெருமான் பாடுகிறார். தென்னாடுடைய சிவன் தென்னன் எனப்பட்டான்.. என்னானை என்பதை எனக்கு இனியவன், எனது அன்பிற்குரியவன், எனது இனிய தலைவன் எனப் பலபொருளில் விளக்குவர் அறிஞர்.

08) கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்.

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்.
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடுணோங் கேட்டிலையோ
 வாழிச் தென்ன உறக்கமோ வாய்த்திறவாய்.
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ.
 ஆழி முதலவனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடுஞ்சோர் எம்பாவாய்.

(துயிலெழுப்பியவர்களின் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :-

கோழிகள் கூவ, ஆழவாரிக்கும் பறவைக் கூட்டங்களின் ஒலி எங்கெங்குமாய் இசையாய் ஒலிக்க, வெண்ணிறமான சங்குகளும், எங்கும் ஒலிக்கின்றன. ஒப்பில்லாத மேலான ஒளிவடிவினாகிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பில்லாத மேலான கருணையையும், ஒப்பில்லாத உயர்ந்த புகழ்களையும் நாங்கள்

திருவெம்பாவை

பாடினோம். அவற்றை நீ கேட்கவில்லையா. நீ நன்றாக வாழ்வாய். இது எத்தகையதான் உறுக்கமோ தெரியவில்லை. வாய் திறக்கமாட்டாயா. மகாவிஷ்ணுவூர்த்தி சிவபெருமான் மேலே அன்பு கொண்டு அறிதுயிலில் கிடந்து தியானிப்பது போன்றதோ உனது தூக்கமும். ஊழிக் காலத்தும் அழியாது எஞ்சி இருக்கும் முதல்வனாகிய ஒப்பற்றவனும் உமையம்மையை இடப்பாகத்தே கொண்டவனுமாகிய சிவபெருமானைப் பாடுவாயாக.

குறிப்பு :- ஏழில் - இசை. நாதஸ்வரம் என்பார் சிலர். நாதஸ்வரம் அக்காலத்தில் இருந்ததா என்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது. ஆழியான் என்பது சிவபெருமானைக் குறித்ததாகவும் கொள்வர் சிலர்.

அப்படியாயின் சிவபெருமான் மேல் அன்புள்ளவளாக இருக்கும் தன்மை இத்தன்மையதோ என “ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ” என்பதற்கு கலபமாகப் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஆழியான் - அருள் ஆழியான் - அருட்கடலாக விளங்குபவன். கோழி கூவுவதோ, குருகுள் ஓலி எழுப்புவதோ, வெண் சங்கின் ஒலியோ உனக்குக் கேட்காவிட்டாலும், உன் வீட்டு வாசலிலே வந்து நின்று சிவபெருமானது அழியாப் பெரும் புகழைப் பாடினோமே அது கூடக் கேட்கவில்லையோ. எனக்குறி, இவைகளைக் கேட்காது உறங்கிய பெண்ணுக்கு ஏதேனும் நோய் இருக்குமோ என அஞ்சி வாழ்த்துவது சிறப்பானது. கோபத்திலும் வாழ்த்தும் மரபு எனவும் கொள்ளலாம்.

09) முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றுஇன் சீர்டியோம் உன்னடியார் தாள்பரிவோம் ஆங்கவர்க்கோ பாங்காவோம் அன்னவரே எங்கணவர் அஹவார். அவருகந்து சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம் இன்ன வகையே எம்கெகங்கோன் நல்குதியேல் என்ன குறையும் இலோம்ஏலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- முற்பட்டனவாகிய பழைய பொருட்கள் யாவற்றிற்கும் முற்பட்ட பழைய பொருளாயுள்ளவனே. பிற்பட்டனவாகிய புதிய பொருட்கள் யாவற்றிற்கும் புதுப் பொருளாயிருக்குந் தன்மையுடையவனே. உன்னைத் தலைவனாகப் பெற்ற உன் சிறப்பினையுடைய

அகாங்கன் அடியவராகிய நாங்கள், உனது அடியவர்களது பாதங்களையே வணங்குவோம். அவ்வாறே உன் அடியவர்களுடனேயே நட்புரிமை கொள்வோம்.

அவ் வடியார் களே எமக் குக் கணவராகும் தகுதி படைத் தவராவார். அவ்வடியார்கள் விரும்பிக் கட்டளையிட்ட படியே அடிமையாய்த் தொண்டு செய்வோம். எமது தலைவனாகிய நீ நாங்கள் வேண்டிக் கொண்ட இந்த வகையான பேறுகளை எமக்குத் தந்தருளுவாயாயின் என்ன குறையும் இல்லாதவராவோம்.

குறிப்பு :- முந் காலத் தில் கடவுள் என்றும் பரம் பொருள் என்றும் சொல்லப்பட்டு வந்த யாவருக்கும் முந் திய பரம் பொருளே என்றும், இனிப் பிற் காலத் தும் சொல்லப்படப் போகின்ற கடவுள்கள் யாவருக்கும் பின்னும் பேசப்படப் போகும் தன்மை படைத் தவனே என எக்காலத்தும் நிலைத் திருக்கும் கடவுள் எனவும் எண்ணலாம்.

ஏனெனில் முந்காலத்தில் கடவுள் என்று சொல்லப்பட்ட, வழிபடப்பட்ட சில தெய்வங்கள் இன்று வழிபடப்படுவதில்லை. உதாரணமாக சூரியனை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் வழக்கம் அருகி வருகிறது. அதேபோல இக்காலத்து வழிபடப்படும் சில கடவுள்கள் இனிக் காலத் தில் வழிபடப்படாமல் மறைந்து போகலாம். ஆனால் சிவபெருமான் எக்காலத்தும் வழிபடப்படும் நித்தியப் பரம்பொருள் என்பதை இது காட்டுகிறது எனலாம். மனோன்மணி, சர்வ பூததமனி, பலப்பிரமதனி, பலவிகரணி, கலவிகரணி, காளி, ரெளத்திரி, சேட்டை, வாமை என்னும் நவசக் திகள் ஒருவரை ஒருவர் துயிலுணர் த் தியதாகச் சொல்லப்படும் தத்துவ விளக்கம் இப்பாடலையும் இதைத் தொடர்ந்து வரும். உங்கையிற் பிள்ளை பாடலையும் பார்க்கும் போது பொருந்துவதாயில்லை.

10) பாதாளம் ஏழினுங்கீற் சொற்கறிவு பாதமலர் போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே. பேதை ஒருபால். திருமேனி ஒன்றல்லன். வேதமுதல் வின்னோரும் மண்ணும் துதித் தாலும் ஒது ஒலவா ஒருதோழன். தொண்டருளன். கோதில் குலத்துஅரன்தன் கோயிற் பிணைப்பிள்ளைகள்! ஏதுஅவனூர் ஏதுஅவன்பேர் அருற்றார் அருறயலார் ஏதுஅவனைப் பாடும் பரிசுலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- சிவபெருமானது பாத தாமரைகளோ கீழ் உலகங்கள் ஏழினுக்கும் அப்பால் கீழே சென்று இவ்விடத்திலுள்ளன என்று சொல்லும் சொல்லாவைக் கடந்தன.

அவரது பூக்கள் நிறைந்த, சடையாற் புனைந்த முடியும் மேலுலகங்கள் ஏழினுக்கும் அப்பால் மேலே சென்று எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முடிவில் உள்ளது.

உமையம் மையாரை ஒரு பக்கத்தில் கொண்ட உருவத்திறு மேனியைக் கொண்டவன். ஒரு குறித்த உருவத்தை மட்டும் கொண்டவனல்லன்.

வேதம் முதல் விண்ணும் மன்னும் துதித்தாலும் போற்றப் போற்றக் குறைவுபடாத புகழையுடைய ஒப்பற்ற தோழனாக உள்ளவன். மெய்யன்புடைய தொண்டர்களது உள்ளத் தில் எழுந்தருளியிருப்பவன்.

சிவபெருமானது கோயிலிலே இருந்து தொண்டு செய்யும் குற்றமில்லாத மரபில் பிறந்த பெண் பிள்ளைகளே! அவனது திருப்பதி யாது? அவனது பெயர் யாது? யார் அவனது உறவினர். அவனது அயலவர் யார். அவனைப் பாடும் தன்னை யாது என்பதை எங்களுக்குக் கூறுங்கள்.

குறிப்பு :- சொற்கழிவு - சொல்லெல்லையைக் கடந்தது. பின்னாப்பிள்ளை - பெண் பிள்ளைகள். ஒத் தூவா - சொல்லக்குறையாத

சிவபெருமானது அடி கீழே எங்குள்ளது. எனச் சொல்ல முடியாது. சிவபெருமானது முடி மேலே யாவற்றுக்கும் மேலே உள்ளது.

எவ்வளவு தான் புகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்து முடியாத பெரும் புகழை, வளருகின்ற புகழை உடையவன்.

11) மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேவரன் னக் கையால் குடைந்து குடைந்துண் கழல்பாடி ஜியா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆர் அறல்போற் செய்யாவெண் நீராடி செல்வா சிறமருங்குல் மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா. ஜியாந் அட்டகொண்டு அருளும் விளையாட்டின் உய்வார்கள் உய்யும் வகையில்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம் எய்யாமற் காப்பாய் எமைசு லோர் எம்பாவாய்.

(அனைவர்கும் சூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- மலர் கள் நெருங்கி நிறைந் திருக்கும் விசாலமான பொய்கையிற் சென்று, முகேர் என்று ஒவியுண்டாகும்படி கையினால் நீரைத் தூழாவித் தூழாவி முழுகி, உனது திருவடிகளைப் புகழ்ந்து பாடி, எம் தந்தையே வழிவழி அடிமைகளாகிய நாங்கள் வாழ்வடைந் தோம். நிறைந் த நெருப்புப் பிழம் பு போலச் செந் நிறிமுடையவனே, வெண்ணீற்றைத் திருமேனியெங்கும் அணிந்தவனே. பேரருட் செல்வனே, சிற்றிடை கொண்ட, மைத்தீட்டப்பட்ட அகன்ற கண்களையுடைய உமையம் மையின் மணவாளா, எங்கள் தலைவா, நீ எம்மை ஆட்கொண்டருஞ்சின்ற திருவிளையாட்டினால், உய்யும் தகுதியுடையவர் உய்யும் வகையின் எல்லாம் உய்ந்து விட்டோம். இனி எங்களை இளைத்துப் போய் மறுபடி பிறவாமற் காப்பாய்.

குறிப்பு :- மொய்யார் - மலர்கள் மொய்த்து நிறைந்துள்ள இறைவன் அடியவர்களை அவரவர்களது பக்குவ நிலைக் கேற்ப ஆட்கொண்டு அவரவர்களுக்கு வழங்க வேண்டியதைத் தவறாது அவ்வகு காலங்களில் வழங்குவான். அவ்வகையாகத் தமக்கும் இறைவன் அருள்பாலித்ததாகப் புகழ்ந்துபாடு, இனித் துன்பம் வராமற் காப்பாய் எனப்பாடுவதாக மேலே பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

“உய்ந்தொழிலாம்” என்பதை மற்றவர்கள் எல்லாம் உய்ய, யாம் உய்தி அடையாமல் தவிர்ந்துள்ளோம் என இரங்கிக் கேட்டு, எம்மைத் துன்பப்பட்டு இளைத்துப் போகாமற் காப்பாற்றுவாய் எனப் பாடுவதாகப் பொருள் கொள்ளும் வழக்கமும் உண்டு. உன் னால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்கள் யாவரும் உய்யவேண்டிய அளவு உய்ய யாம் மட்டும் உய்தியடையவில்லை என்பது இதன் பொருள். ஒழிந்தோம் - தவிர்ந்தோம். உய்ந்தொழிலாம் - குறைவின்றி உய்ந்துவிட்டோம்.

12) அர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் அர்த்தாடும்
 தீர்த்தன் நல்தில்லைச் சீற்றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தன்னிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வனைசிலம்ப வார்க்கலைகள்
 அர்ப்பவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 யூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துஇடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடுஞ்லோர் எம்பாவாய்.

உரை :- நம்மைப் பிணித்துள்ள பிறவித் துண்பங்கள் நீங்கும் வண்ணம் நாம் மகிழ் சியாய் ஆரவாரித்து நீராடும் தூய சிவானந்த வெள்ளமாயுள்ளவன். நல்ல தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே

குருகு எனப்படும் கை வளையல்கள் காணப்படுகின்றன. பெயரளில் குருகு என்பது நீர்ப்பறவைகளையும், கை வளையல்களையும் குறித்த சிலேடையாகின்றது. எனவே பொய்கையிலும் குருகு உண்டு. உமையம்மையாரிடத்தும் குருகு உண்டு. பொய்கையில் அங்கங்கு குருகு உண்டு. உமையம்மையாரின் அங்கத்தில் குருகு உண்டு. இதுவும் சிலேடை.

மேலும் (பின்னும்) பொய்கையில் சத்தம் (அரவம்) ஏற்படுகிறது. சிவபெருமானிடத்தே பாம்புகள் (அரவம்) பின்னிக் கிடக்கின்றன. இங்கு பின்னும் அரவத்தால் என்பதில் பின்னும் என்பதும் அரவம் என்பதும் சிலேடையாக அமைந்துள்ளன. நீர் ப்பாம்புகள் பொய்கையில் பின்னிக் கிடப்பதாலும், சிவபெருமானிலும் பாம்புகள் பின்னிக் கிடப்பதாலும், சிவபெருமான் போல பொய்கை விளங்குகிறது என்றும் கொள்ளலாம். எப்படிப் பார்ப்பினும் பின்னும் அரவத்தால் பொய்கையும் சிவபெருமானும் ஒப்பு.

தங்கள் அழகுக்கைக் கழுவிப் போக்குபவர்கள் பொய்கையை வந்தடைகின்றார்கள். தங்கள் மலபந்தத்தை நீக்க விரும்புவார்கள் சிவசக்தியிடம் வந்து சேருகிறார்கள். (மலம் என்பது அழக்கையும் மலத்தையும் குறித்த சிலேடை) இக்காரணங்களால் எங்கள் இறைவியையும் இறைவனையும் போன்று அமைந்துள்ள நீர் பொங்குகின்ற பொய்கையில், உடல் நீரினுள் போகும்படி (மூழ்கும்படி) பாய்ந்து பாய்ந்து, நம் கைகளில் அணிந்துள்ள சங்கு வளையல்கள் ஒலிக்க, எங்கள் காற் சிலம்புகளும் அவ்வொலியோடு கலந்து ஒலிக்க, எங்கள் மார்பகங்கள் (ஸ்தாங்கள்) பூரித்தெழு நாம் துழாவுகின்ற நீர் பொங்க, தாமரைப் பூக் களையுடைய நீரில் குதித்து நீராடுவோமாக.

குறிப்பு :- அங்கங் குருகினத்தால் என்பது அங்கம் குருகு இனத்தால் எனவும், அங்கங்கு குருகு இனத்தால் எனவும் சிலேடையாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது.

குருகு - வளையல், நீர்ப்பறவை.

பின்னும் - மேலும், பினைந்து கிடக்கும்

அரவம் - பாம்பு, சத்தம்

மலம் - அழகுக்கு, மூழ்மலம், மடு - பொய்கை சிவசக்தியையும் பொய்கையையும் ஒப்பிட்ட கவிநயம் சிறப்பானது. சொற் சிலேடை பொருட் சிலேடை கொண்டது. நயம் காண்பார்க்கு நல்ல விருந்து. பொய்கை கருங்குவளையும் செந்தாமரையும் கலந்து அர்த்த நாரீஸ்வரர் கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறதாகச் சொன்ன நயம் ரசிக்கத்தக்கது.

திருவெம்பாவை தன் கையில் நெருப்பை ஏந்தி ஆடுகின்ற கூத்தப்பிராணாயுர்ளவன். இவ் விண்ணுலகத் தையும், மன்ணுலகத் தையும், உயிர் கள் யாவற்றையும் படைத்தும் காத்தும் அழித்தும் திருவிளையாடல் புரிபவன்.

அத்தகைய சிவபெருமானது அழியாப் புகழ் பொருந்திய சொற்களைப் பேசி, கையிலினிந்த வளையல்கள் ஒலிக்க, இடையிலினிந்த நீண்ட மேகலைகள் ஆரவார ஒலி செய்ய, பூமாலை அணிந்த கூந்தலின் மேலுள்ள வண்டுகள் எழுந்து ஒலி செய்ய, தாமரை முதலிய பூக்கள் விளங்கும் பொய்கையில் நீரைக் கைகளால் துழாவி, எம்மை அடிமையாக உடைய சிவபெருமானது பொன்மயமான பாதங்களைப் புகழ்ந்து பெரிய குண போன்ற அப்பொய்கையில் நீராடுவோமாக.

குறிப்பு :- பிறவித் துன்பமாகிய அழுக்கு எம்மைப் பிணித்துள்ளது. அவ்வழுக்குப்போக நாம் சிவபெருமானது பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கி நீராட வேண்டும். சிவானந்த வெள்ளமே பிறவியாகிய அழுக்கைக் கழுவவல்லது என அழகாகச் சொல்கிறார்கள். கரந்தும் என்பதற்கு ஒடுக்கீடும் - மறைத்தும் என்ற பொருள்களையும் கொள்ளலாம். ஆர்த்த - பிணித்த விளையாடி - விளையாடுவன் என வினையாலனையும் பெயராக வந்தது. இருஞ்சுனை - பெரிய குண, இங்கு பொய்கையாயிற்று.

13) **பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலைப் பைம்போதால் அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால் தங்கள் மலம்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால் எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த பொங்கு மருவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துறநம் சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக் கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப் பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடுஏலோர் எம்பாவாய்.**

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- நீர் மிகுந்த பொய்கையானது சிவசக்தி போல இருக்கிறது. எப்படியென்றால் பொய்கையில் பசிய கருங்குவளை மலர்களும் செழிப்பான செந்தாமரை மலர்களும் கலந்திருக்கின்றன. அக்காட்சி கருங்குவளை நிறமுள்ள உமையம்மையாரும், செந்தாமரை நிறமுள்ள சிவபெருமானும் சேர்ந்திருப்பது போல இருக்கிறது. பொய்கையில் ஆங்காங்கே குருகு எனப்படும் நீர்ப்பறவைகள் காணப்படுகின்றன. உமையம்மையாரின் கையில்

14) காதர் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாட

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளர் மாபாடிச்
சேரதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி

அந்தி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடி
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்

பாதத் திறம்பாடி அந்துலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :-

காதுகளிற் பொருந்திய தோடுகள் ஆடவும், அழகிய அணிகலன்களாகிய ஆபரணங்கள் ஆடவும், கூந்தலில் உள்ள மாலைகள் ஆடவும், அம்மலர் மாலைகளில் மொய்த்த வண்டுக் கூட்டங்கள் ஆடவும், குளிரிச்சி பொருந்திய நீரில் நீராடி தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பாடி, வேதப் பொருளாகிய சிவபெருமானைப் பாடி, சிவபெருமான் அப்பொருளாய் நிற்கும் தன்மையைப் பாடி, ஒளி வடிவினான் இறைவனின் கருணைத் திறனைப் பாடி, இறைவன் அணிந்துள்ள கொன்றை மலர் மாலையைப் பாடி, எம் இறைவனின் எல் ஸாவற் றுக் கும் முதலாயிருக்கின்ற சிறப் பைப் பாடி, எல் ஸாவற் றுக் கும் முடிவாயிருக்கும் தன்மையைப் பாடி, உயிர்களாகிய எங்களை வேறுபடுத்திப் பாதுகாத்து வளர்த்து மேல் நிலையைடையச் செய்த வளையலணிந்த கைகளையுடைய உமையம் மையாரின் திருவடிகளின் அருட் திறத்தினைப்பாடி நீராடுவோமாக.

குறிப்பு :- சீதம் - குளிர்

தாயானவள் தனது பிள்ளைகளின் இயல்புகளையும் தேவைகளையும் உணர்ந்து, தன் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டியதை வேண்டிய காலத்தே செய்ய வேண்டிய கடமை பொருந்தியவள். ஒரே நேரத்தில் ஒரே மாதிரியாக வெவ்வேறு தேவையுள்ள பிள்ளைகளைக் கவனிக்க முடியாது. அதனால் பிள்ளைகளிலே மாறுபாடு காட்ட வேண்டியவாகின்றாள்.

நோயுள்ள பிள்ளைக்கு மருந்தும் ஊட்டச்சத் தும் கொடுக்கின்ற அதேவேளை மிகுந்த ஆரோக்கியமும் உடல் வலுவும் உள்ள பிள்ளைக்கு மருந்தும் ஊட்டச்சத்தும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இந்தப் பேதம் கட்டாயத் தேவையாகிறது. இந்த அடிப்படையில் எம் பக்குவ நிலைக் கேற்ப எம்மை வளர்த்தெடுக்கும் தாயாகிய உமையம் மையார் பேதித்து வளர்ப்பவளாகின்றாள். ‘பேதித்து’ என்பதற்கு இரும்பைப் பொன்னாக்கினாற் போல எம்மை மாற்றி என்றும் உரைப்பர்.

15) ஒவராகுகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீவராகுகால் வாய்வூராள் சித்தம் களிகூர
நீவராகுகால் ஓவர நெஞுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாவராகுகால் வந்தனையாள் விண்ணேஷாரைத் தான்பணியாள்
பேரரயற்கு இங்ஙனே பிததொருவர் அழமாறும்
ஆவராகுவர் இவ்வண்ணம் அட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்மூலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து அநுரேலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :-

கச்சனிந்த, ஆபரணங்கள் பொருந்திய தனங்களையுடைய பெண்களே! சிவானுபவ நிலையில், பக்திப் பரவச நிலையிலுள்ள பெண்ணைருத்தி, மனம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடை, ஆனந்தக் கண்ணீரு பொழுதும் மாநாமல் இடைவிடாது நீண்ட தாரை தாரையாகக் கண்களினின்றும் வழிந்தோட, அடிக்கடி ‘எம்பெருமான் எம்பெருமான்’ என்று கூறி, எம் தலைவனாகிய சிவபெருமானது சிறந்த புகழை எப்போதும் வாய்த்தவறாமல் இடைவிடாது பாடிக்கொண்டிருப்பாள்.

தெய்வத் திருவருள் பெற்ற அம்மங்கை நமக்கு வழிகாட்டப் பூமியில் ஒரு தடவை வந்து பிறந்தாளோ என்று சொல்லத்தக்கவளாயிருக்கிறாள். சிவபெருமானையே அன்றி வேறு தேவர் கடை வழிபடமாட்டாள். பெருந் தலைவராகிய சிவபெருமானுக்கு இவ்விதமாகப் பக்திப் பித்துக் கொண்டவராக வேறு யாவராகுவரால் ஆகக் கூடும். இவ்விதமாக இப் பெண்ணை ஆட்கொள்ளும் அதிதிறமை வாய்ந்த வித்தகராக விளங்கும் சிவபெருமானுடைய பாதங்களை நாம் வாயாறப் பாடிக்கொண்டு, அழகிய மலர் நிறைந்த பொய்கை நீரில் பாய்ந்து நீராடுவோமாக.

குறிப்பு :-

ஒவராகுகால் - அடிக்கடி, ஒவ்வொரு பொழுதும், ஒர் ஒரு கால், கால் - பொழுது. வாயோவாள் - வாய், ஓவாள் - வாய்ஒழியாமல் ஓவா - இடைவிடாத, தாரை - நீர்த்துளி பார் - பூமி, பேரரயர் - பெரிய அரசர் வித்தகர் - திறமைக்கவர், வார் - கச்ச, ஏர் - அழகு வாருருவப் பூண்மூலையீர்! சித்தம் களிகூர நீவராகுகால் ஓவா நெஞுந்தாரை கண்பனிப்ப ஒவராகுகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம் பெருமான் சீவராகுகால் வாயோவாள் எனப் பொருத்தி பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாவராகுகால் வந்தனையாள் என்பதற்கு பூமியில் விழுந்து வணங்கியதையே கிடக்கின்றாள் எனப் பொருள் கொள்வாருமென்டு. இப்பாடவில் அழுதமுது அடியடைந்த அன்பராகிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் தனது நிலையை ஒரு பெண்ணை நிலையாக்கிக் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம். பிறதெய்வங்களைத்

தொழாது கணவனை மட்டுமே தொழுபவள் பெரும் கற்பரசி எனத் திருவள் ஞாவர் கூறியது போல பெருந்தலைவனாகிய சிவபெருமான்மேல் பக்தி வைராக்கியமாகிய கற்புக் கொண்ட பெண் பிறதெய்வங்களை வணங்காள் என்பதை “விண்ணோரைத் தான் பணியாள்” என்ற வகையில் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இதுவே ஆன்மீகக் கற்பு. மனம், வாக்கு, காயம் முன்றாலும் சிவபெருமானை மட்டுமே வணங்கும் கற்பு நெறி இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளது.

16) முன்னிக் கடலைச் சூருக்கி எழுந்துடையாள் என்னத் தீகழ்ந்திதம்மை அஹுடையாள் இட்டிடையின் மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவுடமேல் பொன்னஞ் சிலம்பின் சிலம்பித் திருப்புருவம் என்னச் சிலைகுலவி நம்தம்மை அஹுடையாள் தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு முன்னி அவள் நமக்கு முன்சரக்கும் இன்னருளே என்னப் பொழியாய் மறைஏலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- மேகமே! நீ கடலை அடைந்து அதன் நீர் குறையும்படி முகந்து கொண்டு எழுந்து, எம் முடைய உடையமையாளின் திருமேனி போன்ற கருநீல நிறமாக விளங்கி, எம் மை அடிமைகளாகக் கொண்ட அவ் இறைவியின் சிறிய இடையைப் போல மின்னிப் பிரகாசித்து, எம் முடைய பெருமாட்டியினது திருப்பாதங்களின் மேல் அணியப்பெற்றிருக்கும் பொன்மயமான அழகிய சிலம்பின் ஒலி போல முழங்கி, எம் இறைவியின் அழகிய கண் புருங்கள் போல வானவில்லை வளையவிட்டு, நம்மை அடிமைகளாகவுடைய உடையமையார், தன்னிலிருந்தும் பிரிதலில்லாத எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது அன்பர்களாகிய நமக்கு, சிவபெருமான் அருள் செய்வதற்கு முன்பாகவே முதலில் சுரந்து பொழியும் இனிய அருள்மழை என்று சொல்லும் படியாக மறையைப் பொழிவாயாகு.

குறிப்பு :- முன்னி - அடைந்து, முன்பாக, பொலிந்து - பிரகாசித்து என இடம்நோக்கிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

இறைவி தனது அடியவர்களாகிய எமக்கும், தன்னைவிட்டுப் பிரியாத சிவபெருமானது அடியவர்களுக்கும் அருள் பொழிவது போல மறை பொழிவாயாகுக என சிலர் உரை வகுக்கின்றனர். அது பொருந்தாது. இதைப்பாடும் பெண்கள் சிவனடியார்கள். என்பதே முதன்மை. எனின் சிவனடியார்களுக்கு முதலிலும் தன் அடியார்களுக்கு அதன்பின்னும் சொரிகின்ற அருள் எனில் பொருந்தும். நமக்கு என்பது சிவனடியார்களாகிய நமக்கு எனக் கொள்வதே பொருந்தும்.

திருவெம்பாவை

முன்னி என் பதை முன்பு எனக் கொண்டு, எமது

சிவபெருமான் தமது அன்பர்க்கு அருள்பாலிக்க முன்பு அவரது

அன்பர்களாகிய எமக்கு உடையமையார், முதலே சுரக்கும்

இன்னருள் எனப் பொருள் கொள்வது பொருந்தும். முன்னிக் கடலைச் சூருக்கி என்பதை முன் இக்கடலைச் சூருக்கி எனப் பிரித்து கார் காலத்திற்கு முன் இக்கடல் நீரைக் குறைத்து முகந்து கொண்டு சென்று எனவும் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. இக்கடல் என எதைக் குறிக்கிறது என்பது விளங்கவில்லை. எனவே அது பொருந்தாது.

முன்னிக் கடலைச் சூருக்கி எழுந்துடையாள் இட்டிடையின் மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவுடமேல் பொன்னஞ் சிலம்பின் சிலம்பித் திருப்புருவம் என்னச் சிலைகுலவி நம்தம்மை அஹுடையாள் தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு முன்னி அவள் நமக்கு முன்சரக்கும் இன்னருளே என்னப் பொழியாய் மறைஏலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள் பால் எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக் கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி செங்கமலைப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை அங்கண் அரசை அடியோங்கட்டு ஆரமுதை நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடுரோலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- வாசனை தங்கியிருக்கும் கரிய கூந்தலையுடைய பெண் ணே!

செந்தாமரைப் பூப் போன்ற கண் களையுடைய மகாவிள்ளு விடத்தும், நான்கு திசைகளுக்கும் நான்கு முகங்களையுடைய பிரம தேவனிடத்தும், வேறு தேவர்கள் எவரிடத்தும், மற்று எவ்விடத் திலுள்ள எவரிடத்தும் இல்லாததாகிய ஒப்பற்ற பேரின்பம் நம்மிடத்து உள்ளாகும்படி, எம் குற்றங்களைப் போக்கி, இங்கே நமது வீடுகள் தோறும் எழுந்தருளி வந்து, செந்தாமரை மலர் போன்ற பொன்மயமான பாதங்களை நாம் வழிபடுவதற்காகக் காட்டியருளும். மாவீரனை, கருணை பொழிகின்ற அழகிய கண்களைக் கொண்ட எம் தலைவனை, அடியவர்களாகிய எங்களுக்குக் கிடைத்தற்கரிய அமுதாகக் கிட்டியவனை, நமது சிவபெருமானைப் பாடி, பேரின்பம் பெருகும்படி தாமரை மலர்கள் நிரம்பிய பொய்கையிலே உள்ள நீரில் பாய்ந்து நீராடுவோமாக.

குறிப்பு :- கொங்குண் கருங்குழலி - கொங்கு ஒண் கருங்குழலி - வாசனை தங்கிய கரிய கூந்தலை உடையவளே.

இச்சொல் உடையமைம்மையைக் குறிப்பதாகச் சிலர் பொருள் கொள்வர்.

கோதாட்டி - கோது, ஆட்டி - குற்றங்களைப் போக்கி

கொங்குண் கருங்குழலி என ஒருபெண்ணை விளித்துச் சொல்வதாகப் பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. “கொங்குண்

- 26 -

- 19) உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால் எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்று உரைப்போம்கேள். எங்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க. எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க. கங்குல் பகல்எம் கண் மற்றொன்றும் காணற்க. இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல் எங்கெந்தின் ஞாயிறு எமக்குஏலோர் எம்பாவாய் (அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- தாயானவள் தன்கையிலுள்ள பிள்ளையைத் தானே காத்துக் கொள்வாள். அது அவள் கடமை “உன் கையிலிருக்கும் உன் பிள்ளைக்கு நீயே பாதுகாவல்” என்று சொல்வது பழமாழி. அச்சொல்லைப் புதுப்பிப்பது போல “இறைவனே எம்மை நீ காத்தருள வேண்டும்” என்று சொல்ல எமக்கு அச்சமாகின்றது. ஏனெனில் அப்படிச் சொல்வது அவசியமற்றது. தாயிடம் “உன் கைப்பிள்ளையை நீ காத்துக் கொள்” என்று சொல்வது தாய்க்குக் கோபத்தைத் தரவல்லது. அதேபோல எம்மைக் காத்துக் கொள் என்று உன்னிடம் நாம் முறையிடுவது உனக்கும் கோபத்தைத் தர வல்லதே.

அந்த அச்சத்தால் அப்படிச் சொல்ல முடியாதவர்களாக, எங்கள் பெருமானே உனக்கு நாம் ஒரு விண்ணப்பஞ்செய்கிறோம். அதனைச் செவிமடுத்தருள வேண்டும். எமது தனங்கள் நினது அன்பரல்லாது தோள்களிலே பொருந்தக் கூடாது. அதாவது எமக்கு நின் அன்பரல்லாத ஒருவர் கணவராக வரக்கூடாது. எமது கைகள் உனக்கேயல்லாது வேறொர்க்கும் எந்தப் பணிவிடடையையும் (தொண்டு) செய்யக்கூடாது. இரவும் காணக்கூடும் எம் கண்கள் உன் திருக்காட்சியேயன்றி வேறொன்றும் காணக்கூடாது. இங்கே இல்லிதமான தன்மைகளை எமக்கு எமது தலைவனாகிய நீ தருவாயாக இருந்தால் குரியன் எங்கே உதித்தால் எமக்கென்ன.

குறிப்பு :- உங்கை - உன் கை, அங்கப் பழஞ்சொல் - அங்கு அப்பழஞ்சொல், எங்கை - எம் கை எங்களைக் காக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் உன்னிடம் வேண்டுவது, எங்களுக்கு உன் மேலுள்ள நம்பிக்கைக் குறைவால் என நீ நினைத்து விடுவாயோ என்ற அச்சம் எமக்குண்டு என்பதை அருமையாகப் பிள்ளையையும் தாயையும் வைத்து விளக்கினார். குரியன் கிழக்கில் உதிக்கால் வேறெங்கும் உதித்தால் உலகம் அழிந்துவிடும் என்பர். ஆனால் தங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறிவிட்டால் உலகம் அழிவது பற்றிய பயமே இல்லை என உரைப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

குருங்குழலி நம் தம் மைக் கோதாட்டி” எனச் சேர்த் து உடையம்மையார் நம்குற்றங்களைப் போக்கி நாம் யாவரிலும் மேம்பட்ட இனபம் பெற வைத்தார் எனப் பொருள் கொள்வார் சிலர்.

- 18) அன்னை மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும் விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீறு அற்றால்போல் கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத் தன்னார் ஒளிமுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப் பெண்ணாகி அழனாய் அலியாய்ப் பிறங்கொள்சேர் விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக் கண்ணார் அழுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடி பெண்ணேஇப் பும்புனல்பாய்ந்து அழுஞ்சோர் எம்பாவாய். (அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- பெண் ஞே ! திருவண்ணாமலையில் வீற் நிருந் து அருள்பாலிக்கும் சிவபெருமானது திருவடித் தாமரைகளை அடைந்து வணங்குகின்ற தேவர்களின், தலைமுடிகளிலே உள்ள மாணிக்கக் கற்களின் கூட்டங்களின் பிரகாசித்தலாகிய வல்லமை அற்றுப் போவதுபோல, அதாவது, சிவபெருமானது பாதங்களின் பிரகாசத்தின் முன்னே, மாணிக்கங்களின் ஒளி முங்கிப் போவது போல, சிவபெருமானின் வலது கண்ணாக இருக்கும் குரியனின் கதிர்கள் வந்து இருள் நீங்க நட்சத்திரங்களின் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளி மழுங்கி, நட்சத்திரங்கள் யாவும் நீங்கிப் போகின்ற உதயப் பொழுதில், பெண்ணாகி, ஆணாகி, அலியாகி விளங்குகின்ற ஒளிபொருந்திய விண்ணாகி, மண்ணாகி இவை அனைத்தினின்றும் வேறாகி அகக் கண்ணாலும், புறக் கண்ணாலும் பருகும் அழுதமாகியும் நிலைபெற்று நின்ற சிவபெருமானது பாதங்களின் பெருமையைப் பாடி, இந்தப் பூக்கள் நிறைந்த பொய்கை நீரில் பாய்ந்து நீராடுவோமாக.

குறிப்பு :- வீறு அற்றல் - வல்லமை நீங்குதல், கரப்ப - நீங்க, தாரகை - நட்சத்திரம்

சிவபெருமானது பாதங்களின் பிரகாசத்தின் முன், தேவர்களது மகுடங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களின் ஒளி மங்கிப் போவது போல, குரியன் தோண்ற நட்சத்திரங்களின் ஒளி மங்கிப் போகின்ற காலைப் பொழுது என காலைப் பொழுதை அழகாக வர்ணித்தார். கண்ணார் இரவி என்பதை (கண் - இடம்) இடம் நிறையும் கதிரவன் எனப் பொருள் கொள்வாருமுன்டு. கண்ணார் அழுதம் என்று சிவபெருமானைக் குறிப்பது கண்ணுக்கினியான் என்பதிலும் சிறந்த பொருளைத் தருகிறது.

- 20) போற்றி அருளுக்கின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக்கின் அந்தமானு செந்தனிர்கள்.
 போற்றில் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்.
 போற்றில் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்.
 போற்றில் லாவுயிர்க்கும் சுறாம் இணையடிகள்.
 போற்றிமால் நான்முகவும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யாதுட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்.
 போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடுரலோர் எம்பாவாய்.

(அனைவரதும் கூற்றாக அமைந்தது)

உரை :- எம்பெருமானே, எப்பொருட்கும் முதலாகிய நின் திருவடி மலர்கள் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்ளட்டும். எப்பொருட்கும் முடிவாகிய நின் செந்தனிர் போன்ற திருவடிகள் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்ளட்டும். எல்லா உயிர்களும் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகிய நின் பொன்மயமான பாதங்கள் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்ளட்டும். எல்லா உயிர்களுக்கும் போகங்களை வழங்கிப் போகமாக விளங்கும் நின் பூப்போன்ற பாதங்கள் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்ளட்டும். எல்லா உயிர்களுக்கும் இறுதியைச் செய்கின்ற நின் இரண்டு திருவடிகளும் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்ளட்டும். திருமாலும் பிரமதேவனும் காணாத நின் தாமரை போன்ற பாதங்கள் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்ளட்டும். யாம் உய்யும் வண்ணம் ஆட்கொண்டருளும். பொன்மலர்களாகிய நின் பாதங்கள் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்ளட்டும். அவ்வாறு வணங்கி நாம் மார்கழிநீரை ஆடுவோம்.

குறிப்பு :- பாதமலர், செந்தனிர்கள், பூங்கழல்கள், புண்டரிகம், பொன்மலர்கள் ஆகிய சொந்கள் சிவபெருமானது பாதங்களைக் குறித்தன. இவை உருவகங்களாகவும் ஆகுபெயர்களாகவும் இங்கு வந்தன. மார்கழிக் காலத்தில் ஆடும் நீர் என்பதால் மார்கழி நீர் எனப்பட்டது.

புண்டரிகம் - தாமரை
 சிவபெருமானது பாதங்கள், யாவற் றுக் கும் ஆதியாயும், அந் தமாயும் யாவும் தோன் றுவதற்கும், வாழ் வதற்கும், அழிவதற்கும் காரணமாகியுள்ளன என்சொல்லி, அப்பாதங்களை திருமால் பிரமன் ஆகியோராலும் காணப்படாதவை எனப்பெருமை பேசி, அவை தம்மைக் காக்கவேண்டுமென வேண்டுகின்றனர்.

முற்றும்.

திருச் சிற்றம்பலம்.

திருவாவடி நீராக்காச்சி பூ. 100க்கு வரை 0821
(நிலம் கிடையாது) துவக்குத் தொழிலைப் படித்து
விடுப்பால்தான் தேட்டு விடும்போன்ற மதியாக
1005-17-107 - 1 - மதிய

பின்கலை பரிசு

பின்கலை எண்

பின்கலை மதியாக்காச்சி பூ. 100

~~திருக்குநாள் மனம்போடி - 2003~~

1330 திருக்குநாள் பாக்களையும் மனனஞ்
செய்து ஒப்புவிப்பவர்களுக்கு (யாவருக்கும்)
10,000/= பணப்பரிசு உடன் வழங்கப்படும்.

முடிவு :- 01 - 01 - 2004

தொடர்பு முகவரி:

அகளங்கன்

90, தீருநாவற்குளம்,
வட்டனியா.

பரிசு வழங்குபவர்:

சிவநெறியறவலர் சீ. ஏ. இராமஸ்வாமி ஜவர்கன்
சீ. ஏ. இராமஸ்வாமி அறக்கட்டளை நிதியம்